

BIOGRAFIES

consonni és una productora d'art contemporani i una editorial especialitzada localitzada a Bilbao des de 1996. Amb més de 20 anys d'experiència, consonni proposa registrar les diverses maneres de fer crítica en l'actualitat i de crear esfera pública, amb els feminismes com a full de ruta a través de diversos formats col·lectius (projectes artístics, llibres d'assaig, podcasts...). És una de les sòcies fundadores de la xarxa internacional ENPAP (European Network for Public Art Producers) i pertany a la xarxa local Sarean.

Linda Valdés (Valparaíso, Xile, 1980), forma part de la plataforma d'investigació Equipo re, des d'on treballa al voltant de l'encreuament de les polítiques del cos amb les polítiques de l'arxiu amb Aimar Arriola i Nancy Garín. Actualment, desenvolupen el projecte Anarchivo sida, en col·laboració amb diferents institucions com Tabakalera, Sant Sebastià; Conde Duque, Madrid, i MACBA, Barcelona. Així mateix, des de l'any 2008 treballa en la Fundació Antoni Tàpies de Barcelona com a coordinadora de programes públics i web, i ha participat en la posada en marxa de projectes com *Arts combinatòries*, *Prototips en codi obert*, i dels projectes europeus *Performing the Museum* i *Objections*, entre altres.

Oriol Fontdevila (Manresa, 1978) és escriptor, comissari i investigador. La Sala d'Art Jove de la Generalitat de Catalunya li ha servit durant més de deu anys com a camp base per a experimentar amb l'encreuament entre l'art i la mediació. La seua investigació s'ha alimentat amb el comissariat de projectes en institucions com la Fundació Antoni Tàpies, la Fundació Joan Miró, l'Arts Santa Mònica, així com amb el seu interès per l'educació, a través de la direcció del programa d'estudis d'A*Desk. La seua investigació ha rebut el suport de l'MNCARS, Museu Nacional Centre d'Art Reina Sofia, i de la Virreina Centre de la Imatge. Escriu regularment en publicacions especialitzades. Ha format part de l'equip comissarial del projecte europeu *Performing the Museum*. En 2012 va ser reconegut amb el Premi Ciutat de Barcelona en la modalitat d'arts visuals, i en 2015 va ser guanyador ex aequo del Premi Internacional a la Innovació Cultural del Centre de Cultura Contemporània de Barcelona. Actualment, està treballant en l'edició de la col·lecció incompleta, una investigació i antologia de textos sobre el col·leccionisme públic que s'insereix en la sèrie Impasse del Centre d'Art La Panera, així com en una exposició individual d'Ella Littwitz que tindrà lloc en el mateix centre.

Ramón Espacio Casanovas (València, 1963). Llicenciat en Geografia i Història (Universitat de València, 1987) i llicenciat en Belles Arts (UPV, 2014). La seua experiència professional està lligada a l'activisme en VIH/sida, drets humans i tractaments. La seua activitat artística se centra en aquesta mateixa línia temàtica. Quant a les tècniques i processos, el seu treball es basa, principalment, en la instal·lació, el vídeo, les accions i intervencions públiques i la fotografia. En general, el seu treball se centra en temàtiques per a les quals adapta els processos i disciplines. Ha publicat alguns textos en catàlegs i recentment ha participat amb l'escriptura d'un capítol sobre la història del VIH/sida en el llibre *Sujetos indómitos, una cartografía disidente de Valencia*, editat pels professors Vicente Aliaga i Carmen Navarrete de la Facultat de Belles Arts de Sant Carles. Fins ara ha realitzat una exposició individual (*Ontopatía*, Galeria Imprevisual, València) i ha participat en nombrosos festivals i exposicions col·lectives. El seu últim projecte ha consistit en el comissariat de l'exposició *Still Here* de l'artista Pepe Miralles, que s'ha mostrat al Centre Octubre de Cultura Contemporània de València i al Palau Solleric de Palma de Mallorca.

Pepe Miralles (Xàbia, 1959), treballa com a artista visual i professor a la Facultat de Belles Arts de València. Els temes que més ha investigat en les dues esferes són: la perspectiva social del VIH i de la sida, per a la qual cosa ha participat en grups activistes i en la producció de continguts culturals i visuals, i la sexualitat als espais públics, per a la qual

cosa ha documentat tant l'ús dels enclavaments de *cruising*, com les biohistòries dels qui els usen.

Alba Braza (València, 1980) és productora cultural especialitzada en mediació artística i comissariat d'exposicions. Desenvolupa la seua activitat entre Espanya i Itàlia en projectes com Piazza dell'Immaginario (Dryphoto arte contemporanea, Prato, Itàlia), Biennal de Mislata Miquel Navarro (Ajuntament de Mislata) i Mostra art públic/universitat pública (Universitat de València). Atreta per la reflexió i l'experimentació de formats expositius, des de la creació del projecte Sin Espacio (Asociación Otro Espacio, Mislata, 2009), considera la gestió cultural com una pràctica amb la qual produir subjectivitats des de, i per al context, un lloc confortable per al diàleg i la creació d'afectes.

AVACOS-H és una associació de persones compromeses i sensibilitzades amb la defensa dels drets i la millora de la qualitat de vida de les persones amb VIH, sida i hepatitis, els seus familiars i les persones properes; i en la prevenció de la transmissió del VIH i altres MTS tant en la població general com en els col·lectius més vulnerables. La nostra visió de futur és ser una entitat de referència en el camp del VIH/sida i l'hepatitis en tot l'Estat espanyol per la qualitat de la nostra atenció a les persones afectades, l'especialització dels nostres serveis de prevenció i formació i, sobretot, pel nostre treball en l'àmbit penitenciari.

CALCSICOVA Coordinadora d'Associacions de Lluita Contra la Sida de la Comunitat Valenciana. En l'actualitat, la coordinadora es compon de deu entitats que treballen en l'àmbit del VIH i les seues finalitats són la sensibilització, la comunicació, la formació laboral, el treball en presons, així com la incidència política i sociosanitària.

Comité Ciudadà Antisida de la Comunitat de València. En 1989 un grup de famílies i persones afectades pel VIH es reuneixen a València per a iniciar un projecte comú de suport ciutadà basat en la promoció de la prevenció de les conductes de risc, la millora de la salut, i l'eliminació de l'estigma i la discriminació de les persones amb VIH. Conscienciat en l'objectiu d'aconseguir les condicions adequades per a una vida digna, aquest comité es converteix, després de les de Barcelona i Madrid, en la tercera gran associació antisida creada a Espanya.

Col·lectiu Lambda, col·lectiu de lesbianes, gais, trans i bisexuals, és una associació privada sense ànim de lucre que es constitueix el 25 de setembre de 1986 motivada per la situació de discriminació legal i marginació social que patim les persones lesbianes, homosexuals, bisexuals i transsexuals.

Ahmed Haderbache Bernárdez. Professor titular de l'Education Nationale, és actualment professor de FLE a la València International University (VIU) i professor associat en el Màster de Secundària de la Universitat de València. El seu camp d'investigació és la representació de la sida en la literatura francesa i se centra en la figura de l'escriptor Guillaume Dustan, la primera novel·la del qual va traduir al castellà (*En mi cuarto*, Mondadori) en 2000. A més, ha publicat una desena d'articles i llibres d'actes sobre la sexualitat gai i la sida en la literatura francesa. Ha participat en l'organització de les dues edicions del Paris Porn Festival. Actualment està preparant una tesi doctoral a la Universitat de València sobre la trilogia de Guillaume Dustan.

Miguel Caballero és llicenciat en Filologia Hispànica (UNED, Espanya), Màster en Literatura (Universiteit Leiden, Països Baixos) i Doctor en Estudis Culturals (Princeton University, Estats Units). Actualment és Collegiate Assistant Professor i Harper Fellow en la Universitat de Chicago, adscrit als departaments de Llengües Romàniques i Història de l'Art. La seua tesi doctoral versa sobre els monuments d'avantguarda a Mèxic, Espanya i el Brasil durant el segle XX. En aquests moments du a terme una investigació sobre la relació entre

avantguarda i proteccionisme, específicament sobre el rol de les avantguardes arquitectòniques, artístiques i literàries en la protecció del patrimoni nacional durant la Guerra Civil espanyola. Respecte al VIH, Caballero va desenvolupar entre 2015 i 2017 el blog ASS (Amor, Sexo y Serología), que recull entrevistes a persones seropositives visibles i relats en primera persona a partir del seu propi diagnòstic. Sobre el VIH ha escrit també per a Vice, HIV Equal i altres mitjans.

Miguel Ángel Martínez és docent, investigador i treballador cultural. Màster en Arts Escèniques i Doctor en Estudis Literaris per la Universitat de València. Ha impartit cursos de grau i postgrau a la Universitat de València i a la VIU (València International University) i tallers d'educació artística per a alumnes d'ESO en diferents centres. Ha publicat assajos i articles acadèmics en revistes i monografies especialitzades en arts escèniques i estudis literaris. Ha comissariat, amb Rafael Tormo i Cuenca, l'exposició *Sense intenció ni projecte*. A partir del film *Le moindre geste*, de Fernand Deligny, a la Galeria Rosa Santos (València, 2013) i ha participat en el festival de dansa "¿Qué puede un cuerpo? Laboratorio internacional para ensayar un movimiento por venir" (Madrid, La Casa Encendida, 2014) i en el Festival d'Acció Poètica "Bouesia" (Barcelona, Arts Santa Mònica, 2015) amb el projecte *Danzad, danzad, malditos* (Gloria&Robert). Forma part del projecte *Taller Placer*, amb Vicente Arlandis, Mariví Martín i Paula Miralles. En aquest marc, coordina i imparteix les dues primeres edicions del taller "El que (ens) està passant. Imaginaris polítics en la literatura actual" per a l'IVAM i Las Naves (València, 2016 i 2017) i per a *Contrabandos* (Madrid, 2016 i 2017) i fa la curadoria del cicle "Cossos en lluita. Malaltia, cultura i innovació social" per a Las Naves (València, 2017). En l'actualitat, du a terme una investigació postdoctoral a la UNTREF (Buenos Aires) sobre els imaginaris de la immunitat i les malalties immunològiques, i cursa estudis de cura de continguts a la Universitat Di Tella (Buenos Aires). A la fi de 2017, publicarà el monogràfic "Mundo Hospital: enfermedad y formas de vida en las sociedades actuales", que coordina i edita per a *Kamchatka. Revista de análisis cultural*, i la novel·la *Sumario 3/94* (La uña RoTa), amb Vicente Arlandis.

Salva Muñoz àlies **Carxofa** va començar molt jove a gravar músiques amb un Phillips per als seus amics del carrer. Després de treballar en diversos despatxos i màquines d'escriure es va passar definitivament amb uns amics a ajudar en el muntatge total del *Café de la Seu*. L'aventura va durar poc, però va marcar el traspàs a un baret al costat del *Mercat Central, Colors*. Un bar tan substanciós com la seua clientela i els temps que el van marcar: any 1977. Eren tan rebels que la policia els va traure al carrer. D'allí va passar, amb tota la colla darrere, al *Colgado*, al costat de la discoteca *Emperador*. De nou, l'aventura va durar poc amb la policia encalçant-los. A continuació, va voltar per *El Chapa*, al costat de la plaça del *Pilar*. Poc de temps, també. Temps de desconcert i molta gresca. De sobte, després d'una experiència eivissenca, una altra vegada amb amics, es queden el *Babel*, al carrer de la *Corretgeria*. Això va durar més temps i va ser molt interessant, però també va arribar a la fi, i tenia molt a prop *La Marxa*, que formava part de les nits fins que es va acabar. Aleshores, per mediació d'un amic, *DIEGO Q;ART*, aconseguí treball al *Continental* durant uns mesos meravellosos. Reajustaments i de nou a la recerca fins que fa parada en el *Bomba*, al barri del *Carme*. Passat un temps, els seus ex caps li proposen una aventura més potent: ser l'encarregat de *La Marxa*. Hi va estar uns sis anys amb final al *Gran Café de Abastos*. Acabada aquella experiència es refugia a *Casa Matilde*, al *Carme*, i en passar un any s'assabenta del traspàs del *Carxofa* i amb l'ajuda del seu amic *Tequila* es posa a la faena amb el canvi a *Nou Carxofa*, en què l'ajuden *Salva Bolta* i altres amics. Ací va estar dotze anys que són els que li han donat la solució econòmica de la qual gaudeix ara mateix i temps lliure per a dedicar-se a tot el que no ha pogut fer en aquells anys de molta "marxa" nocturna.